

SAMENVATTING

103960 Beroep tegen verlenging schorsing als ordemaatregel VO

Naar aanleiding van een incident in de klas is een docent geschorst voor vier weken. Deze schorsing is verlengd. De werknemer heeft tegen de eerste schorsing geen beroep ingesteld. De werkgever heeft verzuimd de werknemer in de gelegenheid te stellen zich tegen deze schorsing te verweren. Aldus is gehandeld in strijd met de voorschriften van artikel 8.b.8 van de CAO-VO, welke naar het oordeel van de Commissie ook in het geval van een verlenging van de schorsing in acht dienen te worden genomen. Bij het nemen van een beslissing als deze dienen alle omstandigheden van het geval in aanmerking genomen te worden. Het is denkbaar dat na afloop van de eerste schorsing omstandigheden - voor de werknemer - gewijzigd kunnen zijn. Omdat de werkgever vóór het nemen van zijn beslissing nagelaten heeft de werknemer hierover te horen is de laatste geschaad in zijn door de CAO beschermd belang.

Beroep gegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het bestuur van de Stichting C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr. drs. J.P. Dikker

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 27 oktober 2008, ingekomen op 5 november 2008 en aangevuld op 14 november 2008, 16 november 2008, 21 november 2008, 5 december 2008, 31 december 2008, 8 januari 2009, 28 februari 2009 en 19 maart 2009, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 24 september 2008, inhoudende verlenging van een eerdere op 28 augustus 2008 opgelegde schorsing bij wijze van ordemaatregel, met ingang van 25 september tot uiterlijk 28 november 2008.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 4 februari 2009, aangevuld op 3 april 2009.

De mondelinge behandeling vond plaats op 6 april 2009.

A verscheen in persoon.

De werkgever werd vertegenwoordigd door E, Directeur Hoofdvaart College, F, beleidsmedewerker P&O, H, beleidsmedewerker P&O en I, verzuimcoördinator, bijgestaan door zijn gemachtigde.

2. DE FEITEN

A is sinds 1987, met een onderbreking tussen 1991 en 1994, als docent werkzaam bij Stichting C in een vast dienstverband.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-VO.

A is in januari 2000 arbeidsongeschikt geraakt en in januari 2001 is aan hem een WAO-uitkering toegekend, gebaseerd op een arbeidsongeschiktheidspercentage in de klasse 80 tot 100%. In 2006 is zijn arbeidsongeschiktheidspercentage door het UWV aangepast en vastgesteld in de klasse 65 tot 80%. Als gevolg van deze aanpassing is de werkgever in 2007 overgegaan tot het in gang zetten van het reïntegratietraject. Dit heeft ertoe geleid dat A de laatste weken van het schooljaar 2007-2008 weer op het geven van lessen bij de werkgever is ingezet. Met ingang van 24 augustus 2008 zou A voor ongeveer 14 lessen per week ingezet worden. Op 28 augustus 2008, nadat A na het begin van het schooljaar in die week in totaal acht lessen had gegeven, heeft zich een incident voorgedaan in een les van A aan een vierde klas. Bij dit incident zou A volgens de werkgever een leerling een duw gegeven hebben waardoor de leerling met zijn hoofd tegen een balk aankwam en voorts heeft A aan het eind van de les, toen de leerlingen zonder op te ruimen het lokaal wensten te verlaten, de deur van het lokaal van binnen afgesloten.

Naar aanleiding van dit incident werden bij de werkgever door ouders en leerlingen klachten ingediend. Gezien deze klachten en omdat de werkgever het functioneren van A nader wilde onderzoeken, heeft de werkgever A op 28 augustus 2008 meegedeeld voornemens te zijn hem te schorsen en hem over dit voornemen gehoord. Per dezelfde dag heeft de werkgever A met onmiddellijke ingang geschorst bij wijze van ordemaatregel. Per brief van 24 september 2008 heeft de werkgever de schorsing verlengd met ingang van 25 september 2008 tot uiterlijk 28 november 2008. Tegen deze schorsing richt zich het beroep.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A is van oordeel dat het voorval op 28 augustus 2008 uit zijn verband is getrokken. Er is geen sprake geweest van ernstig lichamelijk contact of van intimiderend gedrag; er is een groot incident van gemaakt. Aldus was er geen reden voor schorsing.

De werkgever voert aan dat A een leerling fysiek heeft aangepakt en dat hij een klas heeft opgesloten. Om de rust bij de leerlingen en de ouders te herstellen en de veiligheid van de leerlingen te waarborgen en nader onderzoek te doen, was schorsing noodzakelijk.

Omdat A niet inziet wat hij fout heeft gedaan bestaat een grote kans op herhaling. Tot slot voert de werkgever aan dat A niet heeft aangegeven waarom hij het niet eens is met de tweede schorsing.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 52 WVO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schorsing

A heeft geen beroep ingediend tegen de eerste schorsing die een duur had van 28 augustus 2008 tot 25 september 2008 zodat deze schorsing daarmee onherroepelijk is. De Commissie merkt daarbij op dat het incident zoals dit door de werkgever is geschetst ook voldoende aanleiding kon vormen om een nader onderzoek op te starten waarbij vanwege dit onderzoek en het bewaren van de rust op school de afwezigheid van A op school geïndiceerd was.

Ten aanzien van de schorsing van 25 september 2008 is gebleken dat de werkgever verzuimd heeft A in de gelegenheid te stellen zich tegen deze schorsing te verweren. Aldus is gehandeld in strijd met de voorschriften van artikel 8.b.8 van de CAO-VO, welke naar het oordeel van de Commissie ook in het geval van een verlenging van de schorsing in acht dienen te worden genomen.

Immers, bij het nemen van een beslissing als deze dienen alle omstandigheden van het geval in aanmerking genomen te worden. Het is denkbaar dat na ommekomst van de eerste schorsing omstandigheden – voor de werknemer – gewijzigd kunnen zijn. Omdat de werkgever vóór het nemen van zijn beslissing nagelaten heeft A hierover te horen is de laatste geschaad in zijn door de CAO beschermd belang.

Reeds om deze reden is het beroep tegen deze schorsing gegrond.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 20 mei 2009 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, mr. E.M.W.P. Hermans, drs. K.A. Kool, mr. T.M.J. Smits en mr. drs. B.H. van Velzen leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris